

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

28 de mayo - 28. maja 1992

LETO (AÑO) LI (45)
Štev. (Nº) 20

MLADIKA IN CEPIKA

Ko sta se pred dnevi združili Slovenska krščanska demokracija in Slovenska ljudska stranka iz politične emigracije, je bil storjen nov korak na poti v demokracijo in boljšo prihodnost slovenskega naroda in države. Bil je to prvi primer, ko sta se dve slovenski stranki, sorodni in prijateljski, združili v eno in si s tem pojačili skupno duhovno moč. Bil pa je to tudi korak na poti politične emigracije, ki se je med revolucijo uprta komunističnemu tiranstvu in duhovnemu enoumju ter zato raje zapustila domovino in plačala krvavo ceno. Tudi v zdomstvu ni zamrlo njeno idejno delovanje in politično prepričanje, pa tudi so še naprej skrbeli za dobro Slovenije, ohranjali krščanske in demokratske vrednote ter težko pričakovali dan, ko bodo te spet se vrnile v domovino. Nekateri tega niso dočakali, a drugi njihovi vrstniki ali otroci so le dočakali svobodo in samostojnost Slovenije.

Slovenska ljudska stranka ter druge stranke, povezane v SNO, so se končno lahko povezale s sorodnimi strankami v Sloveniji, bili so na povratku s častjo sprejeti in so postali enakovredni drugim strankam, ki so se pričele ustanavljati doma, da rešijo Slovenijo komunistične teme in zastora.

Glas politične emigracije je spet segel pod Triglav, skupaj z drugimi smo lahko pojasnjevali svoja stališča, tako do revolucije kakor idejna stališča. Nekateri od nas so lahko pomagali Sloveniji na prvi težki poti navzgor.

S to združitvijo obeh istomislečnih strank se je pokazalo, da lahko živimo kjerkoli, da pa čutimo tesno s sorodnimi duhovi v Sloveniji, da se zanimamo za njeno življenje,

da hočemo doprinesiti tudi svoj delež pri duhovni, politični in gospodarski obnovi.

Slovenska krščanska demokracija, ki je pred kratkim zrasla iz slovenskega ljudstva, je sprejela cepiko, ki jo je v svetu desetletja gojila SLS, sto let staro, da se je tako tudi navezala na tradicijo krščanske miselnosti večine slovenskega naroda. Tako je skupno združenje novo, moderno in preizkušeno v komunističnem trpljenju; po drugi strani pa povezano s tradicijo, svetovljanstvom in duhovnimi tokovi sveta.

Sinteza doma in sveta, krščanstva in demokracije, novega in starega, vse to bo gotovo trdna podlaga za nadaljnje delo in trud.

Naša hvala gre vsem voditeljem SKD v Sloveniji, ki so že prej poznali ali pa sedaj spoznali naše misljenje in ga potrdili ter pokazali, da mislimo isto, čeprav je bila naša pot v zadnjih desetletjih pod različnimi vplivi prostora in časa.

Zavzetost in pripravljenost, ki jo je pokazala slovenska SKD, je bogato plačilo za vse slovenske politične emigrante, za vso prejšnjo SLS, kakor tudi za njene voditelje, predvsem načelnika dr. Miha Kreka in Miloša Stareta, ki sta v svetu povezovala in vodila stranko v težkih časih skoraj brez upa na bližnjo rešitev.

Gotovo pa gre vsa zahvala in naše čestitke sedanjemu podpredsedniku SKD, bivšemu načelniku SLS dr. Marku Kremžarju, ki je z velikim osebnim trudom in ne glede na svoje zdravje s pametnim, a odločnim delovanjem dosegel stik, zblizanje in končno združenje obeh sestrskih strank.

TD

V družbi s svetom

S sprejemom Slovenije v Organizacijo združenih narodov (kot 176. članica, 22. maja 1992 skupaj s Hrvaško in Bosno in Hercegovino) se je končalo neko naporno obdobje, ki se je začelo pred točno letom dni z vojaškim incidentom v Pekrah na Štajerskem. Kot je znano, je tedaj prišlo do prvih zaostritev med slovensko Teritorialno obrambo in Jugoslovansko armado. Oklepniki JA so namreč obkolili tamkajšnji učni center slovenske TO.

Vse, kar je temu sledilo, je bilo nato kot v dobro zrežirani kriminalki. Po proglasitvi naše samostojnosti je sploh dobila dramatične oblike. Desetdnevna vojna za Slovenijo je dobesedno pretresla svet, čeprav je gledana v današnji luči praktično zanemarljiva v primerjavi s tem, kar se dogaja na Hrvaškem in v BiH. Slovenska vojna je bila predvsem medijska vojna, ki jo je vojska izgubila zaradi popolnega nepoznanja terena, prebivalstva in nepripravljenosti. Generali JA so živeli v prepričanju, da Slovenci komaj čakajo nanje kot odrešitelje, ki naj bi jim pomagali restavrirati bivši komunistični sistem. Ko so se soočili s tem, da jih Slovenci enačijo z okupatorji, so doživeli pravi šok, od katerega se nikoli niso opomogli. Nedvomno pa je bil spopad s Slovenijo za JA huda šola, ki je ni pozabila, o čemer nas prepričujejo njeni naslednji — veliko bolj izdelani in s tem bolj grozljivi — napadi na Hrvaško in BiH.

Slovenija je imela pred omenjenima državama to enkratno prednost, da je bila prva žrtev agresorja. Zaradi tega je v svetu tudi doživela tako podporo. Napad JA na

Slovenijo pa je bil tudi izhodišče za vso našo diplomacijo, ki ji je najprej uspelo, da nas je priznala Evropska skupnost, nato ZDA in Kitajska, na koncu pa so nas sprejeli še v OZN. Pri tem ne smemo pozabiti, da so se na primeru Slovenije kalile tudi mnoge druge države. Argentina nas je na primer priznala takoj po Evropi in niti slučajno ni čakala na signale iz ZDA. Ker nam je poznano Menemovo taktiziranje s Severno Ameriko (na primer pošiljanje ladij v Zaliv) v želji po pridobitvi kapitala, so takšne poteze toliko pomembnejše.

S sprejemom Slovenije v OZN izginjajo tudi takoimenovani potencialni sovražniki. Slovenija je bila od nekdaj v dobrih odnosih s sosedi, zdaj jih hoče razširiti tudi na druge države na svetu. Vendar bi bilo za nas najslabše, če bi ob izginotju sovražnikov le-te sedaj začeli iskati kar med nami, kajti ravno v tem trenutku najbolj potrebujemo narodno enotnost. Članstvo v OZN namreč ne prinaša samo ugodnosti, temveč tudi kup dolžnosti.

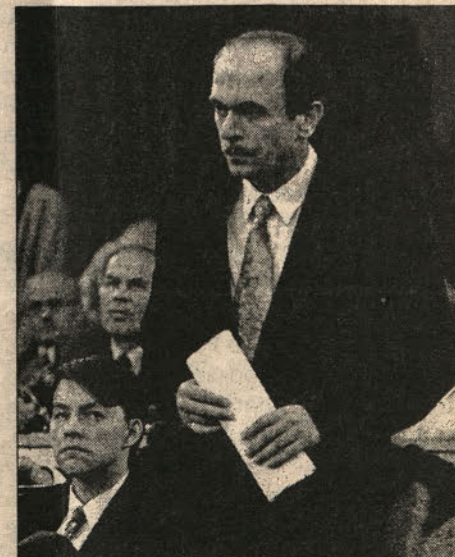
Marko Jenšterle, 26. maja

Nova slovenska vlada

Nova slovenska vlada pod predsedstvom dr. Janeza Drnovška je srečno prebrodila velike krize in pričela delovati.

Takoj po izvolitvi je dr. Drnovšek hotel postaviti vlado, a mu ni uspelo zaradi velikih nasprotij v svoji koaliciji, tako da je preteklo precej časa, da jo je izpopolnil. Sledilo je pregledovanje kandidatov v parlamentu, ki tudi ni potekalo brez neprijetnih vprašanj ali nerodnih odgovorov kandidatov. Pozneje se je zapletlo še ob potrditvi vlade. Sedanja nova opozicija 4+1 (SKD, SLS-KZ, SND, SL in neodvisni) je namreč zahtevala, da se pred potrditvijo spremeni pravilnik postopka, ker stari ne ustreza več. Ker to ni bilo sprejeto, se njihovi poslanci niso udeleževali sej.

Šele 14. maja se je lahko zbralo dovolj poslancev, da so potrdili vlado. Od 240 poslancev je prisostvovalo le 170, od katerih je dobila vlada 132 glasov (to je 55% vseh poslancev), 30 pa je bilo proti.

dr. Janez Drnovšek

NI NAM VSEENO

II. kongres Slovenskih krščanskih demokratov

Po dolgi in temeljiti pripravi se je vršil v Ljubljani kongres Slovenskih krščanskih demokratov. Geslo tega kongresa je bilo: „Ni nam vseeno“.

Odprl ga je predsednik SKD Lojze Peterle in podal tudi poročilo o delu stranke.

Kongres je bil pomemben zaradi dveh točk. Debata, amandmaji in sprejetje programa SKD je trajal več ur. Program stranke v končni formi sta pripravila dr. Tone Kunstelj in Viktor Blažič.

Druga in pomembna točka programa je bila vrnitev SLS v Slovenijo in njena združenje s SKD. O njem smo že pisali v prejšnji številki. Lahko še dodamo, da je bilo pismo dr. M. Kremžarja sprejeto z burnim ploskanjem in delegati so celo vstali, da pokažejo spoštovanje do tega zgodovinskega dogodka.

Sicer pa je bil kongres izrazito delaven, saj so se delegati večino časa ukvarjali predvsem z notranjimi organizacijskimi vprašanji, kar je deloma presenetilo nekatere opazovalce, ki so pričakovali, da bodo na kongresu največ besed porabili za ocenjevanje političnih razmer v Sloveniji, še posebej zdaj, ko niso več na oblasti. Tudi Lojze Peterle je v uvodnem govoru predvsem orisal dosedanje pot stranke in bolj poudarjal potrebo po čimboljši pripravljenosti stranke na bližajoče se volitve. „Ker nam ni bilo vseeno, smo šli na volitve in prevzeli predsedstvo prve demokratično izvoljene slovenske vlade. Ker nam ni tudi za naprej vseeno, se pripravljamo na volitve in nadaljevanje naše soodgovornosti za razvoj Slovenije. Ker nam ni vseeno, smo si pridobili veliko prijateljev. Prepričan sem, da je pred stranko lepa prihodnost,“ je med drugim dejal Lojze Peterle.

Političnih razmer se je še najbolj dotaknil predsednik poslanskega kluba Nace Polajnar, ki je med drugim dejal, da bodo novo vlado podprli v tistem, kar bo naredila dobro, in izrazil pričakovanja, da se bodo vladne stranke po tem, ko je bilo doseženo soglasje o volilnem sistemu, držale danih obljub. Menil je tudi, da je bila izglasovana konstruktivna nezaupnica še najmanj konstruktivna.

Predsednik Lojze Peterle je v uvodnem poročilu dejal, da se s pridružitvijo zamejske SLS na nek način končuje politična anatema stranke, ki se je v eksilu trudila za

Nad. na 3. str.

Zgodovinska vrnitev domov

Tiskovna konferenca zdomske Slovenske ljudske stranke

Eden od vrhuncev 2. kongresa Slovenskih krščanskih demokratov je bil nedvomno združitev zdomske Slovenske ljudske stranke in SKD. V skupni izjavi, ki sta jo podpisala predsednik SKD Lojze Peterle in načelnik SLS v zdomstvu dr. Marko Kremžar (ta že vnaprej), je bilo poudarjeno, da so bili s prvimi svobodnimi volitvami v slovenski domovini po 45 letih komunističnega totalitarizma vzpostavljeni pogoji za demokratični razvoj, SLS v izseljenstvu pa zato čuti potrebo, da pri tej dejavnosti sodeluje, toliko bolj upravičeno, ker si je ves čas v emigraciji prizadevala za vzpostavitev demokracije v Sloveniji. Zdomska SLS, zvesta svoji stoletni, nepretrgani, demokratični in krščanski tradiciji, je skupaj z drugimi begunskimi strankami predstavljala tisti del naroda v zdomstvu, ki ni klonil pred komunističnim režimom.

Zgodovinsko SLS so na 2. kongresu SKD zastopali predstavniki iz Argentine dr. Julij Savelli, iz Kanade Peter Klopčič in iz Evrope Marjan Struna. Na tiskovni konferenci ob podpisu sporazuma o združitvi so v svojih odgovorih na vprašanja časnikarjev pojasnili razloge, ki so pripeljali do tega koraka. Govorili so tudi o nekaterih drugih problemih slovenskih izseljencev. Poudarili so, da je članov zgodovinske SLS v izseljenstvu nekaj tisoč, da pa je njihov vpliv v okoljih, kamor so se priselili, pomembnejši od njihovega števila. Glavni način njihovega bodočega delovanja bo podobno kot pri nekaterih drugih inozemskih „sekcijah“ velikih strank v matični domovini (npr. italijanske Krščanske demokracije) prizadevanje za politiko njihove nove domovine, ki bo naklonjena državi, iz katere so izšli sami ali njihovi predniki.

Pripadniki zdaj že bivše zdomske SLS bodo delovali naprej kot ena od regijskih organizacij SKD, ki bo imela „svetovne“

razsežnosti. Po madžarskem, poljskem in italijanskem vzoru bi si želeli imeti v Sloveniji volilno pravico in vsaj kakega zastopnika v novem slovenskem parlamentu. Kolikor večja bo odprtost matične domovine do slovenskih izseljencev, toliko bolj ji bodo lahko pomagali z nasveti, „odpiranjem vrat“ in otipljivo gmotno pomočjo, ki bi bila lahko bistveno večja kot doslej.

Na vprašanje, kako je na njihov odnos do matične domovine vplivala izvolitev bivšega komunističnega voditelja Milana Kučana za predsednika slovenskega predsedstva, so zatrjili, da kot prepričani demokrati upoštevajo voljo ljudstva v duhu znanega izreka „Ljudski glas, božji glas“. Glede politične in ideološke „polarizacije“ slovenskih izseljencev so predstavniki zamejske SLS poudarili, da nanje zelo vplivajo razmere v Sloveniji. Do mnogih sporov med izseljenci v preteklosti je prihajalo zaradi ščunjanja iz matične Slovenije, posebno iz Slovenske izseljenske matice.

V zvezi z zelo bolečimi vprašanji pridobivanja slovenskega državljanstva za izseljence je L. Peterle menil, da je postavljeni rok za ugodnejšo varianto — 24. junij — prekratek. Predstavniki zgodovinske SLS pa so opozorili na razočaranje tistih izseljencev, ki jim državljanstva ni vzela niti bivša Jugoslavija, nova, samostojna slovenska država, ki so jo iskreno in navdušeno podprli, pa jim za pridobitev slovenskega državljanstva postavlja, po njihovem prepričanju, nepotrebne ovire.

Andrej Vovko, Slovenec, 18. maja

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Očividno ustavna reforma polni zanimanje sedanje vlade do take mere, da dejansko ni koraka, ki ne bi bil vsaj delno usmerjen, ali izveden pod okriljem te želje. Vendar, kot so te dni izjavili uporni veljaki liberalcev, si vlada to reformo predstavlja v izključnem cilju ponovne kandidature sedanjega predsednika. Poglejmo.

SAM SVOJ GLASNIK

V sredo, 19. maja se je zbrala tehnično juridična komisija peronistične stranke in objavila glavne točke, ki jih je preučila v zvezi z ustavno reformo. Je to zanimiva študija, katere glavne ideje bomo tu na kratko povzeli:

— Predsedniški mandat naj bo skrajšan na 4 leta (sedaj šest), a z možnostjo ene ponovne izvolitve.

— Uvede se figura „koordinacijskega ministra“, ka bi v strukturo vlade vneslo neke vrste „semiparlamentarni“ sistem. Tega ministra more odstaviti predsednik ali pa posebna večina kongresa.

— Župana glavnega mesta, ki ga doslej imenuje predsednik, bi odslej volili prebivalci mesta.

— Uvede se figura plebiscita, ki ga doslej ustava ne predvideva, če ga že ne prepoveduje izrecno.

— Parlamentarni mandati bi bili vsi enaki: trajali bi šest let.

— Doba zasedanja kongresa bi se podajšala od sedanjih 6 na bodočih 9 mesecev.

Taki in še podobni so bili predlogi te komisije. In tedaj je med opazovalci nastalo prepričanje, da je do izvedbe reforme le en korak. Zadeva „koordinacijskega ministra“ bi bila namreč ogromna koncesija radikalni stranki, ki ima kot močna opozicija, ključ do izvedbe reforme. In prav za časa Alfonsina, ko je on želel (a ni mogel) izpeljati reforme, je bila ta nova ustavna figura eden glavnih ciljev radikalizma. In že tedaj se je peronizem temu izrecno upiral.

A veselje ni trajalo dolgo. Že nasledni dan je Menem sam na posebni tiskovni konferenci zatrdil, da se on izrecno upira vsaki reformi, ki bi omejila dosedanje funkcije predsednika. Noče parlamentarnega, niti semiparlamentarnega sistema. In celo je rekel, da če bi bila figura „koordinacijskega ministra“ cena, da radikalizem pristane na reformo, se raje reformi odpove.

Tako so stale stvari in v vladnih krogih se je upanje po hitrem sporazumu razblinilo. Zlasti še, ko je takoj zatem stranka sama tudi izjavila, da spričo predsednikove „želje“ umakne zadevni predlog. Vrh tega je predsednik Menem še odpisal figuro „predsedniškega glasnika“. Humberto Toledo je doslej izvajal ta posel pa se je večkrat znašel z dejstvom, da je kaj izjavil po pred-

sednikovem naročilu, pa je takoj za tem predsednik sam zanikal to uradno izjavo. Sedaj bo Menem sam svoj glasnik, da ne bo potvorb. Seveda s tem ni pričakovati večjega soglasja med izjavami in stvarnostjo.

TA JAVNA SLUŽBA

Predimo na gospodarsko področje. Te dni so se sestali guvernerji argentinskih provinc z gospodarskim ministrom. To je sicer že stara borba, domala odkar je Menem na vladi. Zvezna vlada, bolje njena gospodarska ekipa, nenehno roti provinčijske vlade, naj tudi one izvedejo hudo varčevanje, kajti ni denarja za kritje ogromnih operativnih deficitov. Seveda, glavno varčevanje bi šlo na račun javnih uslužbencev, ki jih je po raznih provincah res ogromno.

Pravzaprav je snov še starejša. Za časa radikalov je bil znan državni tajnik za finance, Mario Brodersohn, ki je enostavno pridrževal fonde, ki so bili namenjeni provincah. Sedaj skušajo to razčistiti s prostovoljnimi akcijami s strani provinčijskih vlad.

Položaj je res kaotičen, včasih prav smešen. Če pogledmo statistike, se znajdemo npr., da ima provinca Catamarca kar 27.819 državnih uslužbencev, kar pomeni, da je v tej provinci na vsakih sto prebivalcev trideset javnih uslužbencev.

Kaj blizu se sučejo province La Rioja (28,83% javnih uslužbencev), Santa Cruz (25,98%), Formosa (23,66%). Da se bolje razumemo: v notranjosti zaradi revščine, pa tudi zaradi volilnih koristi je javna služba edino možen socialni izhod za velike plasti prebivalstva. Plače so res nizke, a vsaj nek stalen dohodek je v tem. Mnogi guvernerji se resno sprašujejo, kaj bo z ljudmi, ki bodo ostali brez služb, če se izvede zahtevana administrativna reforma po provincah. Še najmanj uslužbencev ima provinca Buenos Aires, kjer na vsakih sto prebivalcev pride 5 javnih uslužbencev.

Zanimiv pa je položaj mesta Buenos Aires, za katerega sicer v hitrici nisem našel podatkov. A priličen je primer Občinskega sveta, ki ima 3690 uslužbencev. Ugotovili so, da se nek urad nahaja v zelo majhni pisarni, komaj 2m krat 2 m. A v tej pisarni dela kar 73 ljudi. Da delata dva ali trije, je jasno, ostalih 70 pa pride ob koncu tedna po „zaslužen“ plačo.

Kot vidimo, je mnogo sprememb res potrebnih. A če se bodo izvedle, kakor bi se morale izvesti, to lahko povzroči pravi socialni (in politični) potres. Zanimivo bo slediti, kaj se bo na tem področju končno zgodilo.

OJ, TI ARABCI

Sirijska „conection“ je skoraj dozorela in sedaj pada v naročje vlade kot zrela hruška. Ali bolje, kot gnil sadež, ki s svojo gnilobo umaže, kamor pade. Te dni je (bivša) predsednikova žena s posebnim videokasetom dokazala, da sta se predsednikov brat, Munir Menem in osporavani Al Kasar poznala. Še drug član te bande je imel argentinsko radikacijo, prav tako vodja teh narkotrafikantov Ramón Patiño, katerega je te dni obsodila ameriška sodnija. Koliko je v zadevo vpletena svakinja Amira Yoma, ni popolnoma jasno. Seveda, padla je precej globoko. Po drugi strani to postavlja še v hujšo luč sodnico Servini de Cubría, katero vlada na vsak način skuša rešiti, čeprav je tudi precej peronističnih parlamentarcev, ki zahtevajo, da jo parlament politično sodi.

Resolucija o popravni krivic

II. kongres Slovenskih krščanskih demokratov v Ljubljani, v Cankarjevem domu, 16. maja

Slovenski demokrati se zavedamo, da ni mogoče govoriti o narodni spravi, če obenem ne storimo vsega, da se popravijo krivice, storjene v polstoletni dobi komunistične vladavine v Sloveniji.

Upamo, da bodo v najkrajšem možnem času ugotovljena vsa relevantna dejstva v zvezi z likvidacijami med drugo svetovno vojno, še zlasti pa v zvezi s povojnimi množičnimi poboji. Pri tem ponavljamo, kako pomembno je ugotoviti, kje in koliko ljudi je bilo pobitih kmalu po koncu vojne, in objaviti seznam žrtev, še posebej po vojni pobitih domobrancev. Obenem pričakujemo, da bodo znana imena odgovornih za dejanja, ki so tako usodno zaznamovala slovenski narod.

Pričakujemo, da bo država Slovenija poleg moralne rehabilitacije popravila v skladu z možnostmi krivice, prizadejane vsem, ki niso bili po volji tedanji oblasti. Pri tem posebej opozarjamo na moralno in materialno popravilo krivic, storjenih političnim nasprotnikom in zapornikom. Od slovenske vlade zahtevamo, da v najkrajšem možnem času pripravi zakon, ki bo omogočil priznanje pokojninske dobe političnim zapornikom za čas, ki so ga preživeli v zaporu ali na prisilnem

delu.

Pričakujemo, da se bo dosledno izvajal zakon o denacionalizaciji. Njegovo izvajanje bo na najbolj otipljiv način popravilo mnoge krivice. Pri tem opozarjamo na doslednost pri izvajanju tega zakona, tudi ko gre za vprašanje vračanja cerkvenega premoženja. Prepričani smo, da bo Cerkev ravnala tako, da ne bo prizadet nihče, ki je danes kakorkoli odvisen od nacionaliziranega cerkvenega premoženja.

Pozdravni nagovor

delegata SLS dr. Petra Klopčiča na kongresu SKD

Najprej lep pozdrav vam vsem. Zahvaljujem se vam, da ste nas povabili na ta kongres. Sem smo prišli z upanjem, da bo uspešen. Prinašamo vam pozdrave članov SLS z vsega sveta: Argentine, Avstralije, ZDA, Zahodne Evrope in Kanade.

Veseli nas, da bo na tem kongresu predebatiran in sprejet sklep, da se SLS v tujini združi s SKD. Že v preteklosti, ko še nismo imeli formalne organizacijske povezave, so bili naši kontakti pogosti in — upam — plodonosni.

Ko pride do združitve, bo imela Slovenska krščanska demokracija svoje člane po vsem svetu. To bo močna organizacija, močna in velika stranka, ki bo še veliko doprinesla k pametnim rešitvam slovenskih problemov. Mi v tujini pa se tako vključujemo v slovensko politično življenje.

Priporočimo pa se tudi Vsemogočnemu, da blagoslovi naše delo v dobro slovenskemu narodu.

Glasbena dejavnost iz Argentine v Evropo

Bas-baritonist Marko Fink

Že drugo leto mineva, kar je naš odličen bas-baritonist Marko Fink v Salzburgu v Avstriji. Pel je na mnogih koncertih po vsej Evropi. Oktobra lani je pel v Salzbuškem Landesteater v operi Ariadna iz Naksosa. Istega meseca je šel v Pariz, kjer je pod taktirko Michaela Corboza pel solističen basovski part v oratoriju Mesija. Zelo askavo kritiko je imel v dnevniku Le Figaro. Naj samo prepišemo nekaj odstavkov iz tega članka: „Med solisti so bili moški najboljši. Prvi med njimi, brez vsakega pomisleka, izvrstni bas Marko Fink. Bogat glas, svilen in zametast, ki zna kontrolirati osebni mogočni zvok, zelo sigurno melodično linijo; odličen glasbenik in umetnik... (in končuje) naj bo, kakor hoče, da smo lahko poslušali orkester, zbor in Marka Finka, je zadostovalo.“

Marca je pel na Dunaju vlogu Jezusa v Matejevem Pasijonu Joahanna Sebastiana Bacha. Wiener Zeitung opisuje njegove dosežke: „Marko Fink je pel vlogo Jezusa z delikatnim in kultiviranim glasom. Zelo globoko in doživeto je zapel preprosto in

sentimentalno arijo Eli, eli, lama (Moj Bog, zakaj si me zapustil).“

Aprila je šel en teden na Portugalsko, kjer je imel tri koncerte s Faurejevim Rekvijemom z Mrtvaško odo J. S. Bacha. Aprila je tudi prvič pel Mendelssohnov „Elias“ v Madridu. V Sloveniji bo 10. junija imel samostojen koncert v ljubljanski dvorani Filharmonije, kjer ga bo na klavir spremljala Nataša Valant.

Zadnji podatek, ki ga imamo o Marku, je sledeč: 18. junija bo pel v Madridu solistični basovski del v Missa Solemnis (Beethoven). Najlepše pa bo to, da bo pela z njim njegova sestra Bernarda. Edinstven trenutek, ko pojeta brat in sestra veličastno Beethovno mašo pod vodstvom enega najslavnejših sodobnih dirigentov Claudio Scimonejem.

Marku želimo še v naprej glasbeno rast, saj je dosegel odlične in umetniške večere, in pričakujemo, da bi še nas obogatil s svojimi petjem.

Andrej Jan

Mezzosopranistka Bernarda Fink-Inzko

Pod naslovom *Vrhunsko glasbeno doživetje je Milena Nograšek napisala kritiko nastopa Bernarde Fink-Inzko v Ljubljani, objavljeno v Slovenscu:*

Posebno v zadnjem času namenjamo večjo pozornost Slovincem, ki ne živijo v matični deželi, a so — pogosto že potomci izseljencev — ohranili slovenski jezik in zavest o narodnostni pripadnosti. Mednje uvrščamo tudi mezzosopranistko Bernardo Fink, rojeno slovenskim staršem v Buenos Airesu, ki je v nedeljo, 12. decembra 1991, nastopila na solističnem vokalnem recitalu v dvorani Slovenske filharmonije v okviru koncertov Slovenskega komornega zbora.

Bernarda Fink nastopa na opernih odrih, sodelovala je na festivalih (Dunaj, Salzburg) snema plošče. Solistični recitali — petje na koncertnem odru so za vsakega pevca še poseben izziv. Finkova je mnogo nastopala na koncertih po Evropi in obeh Amerikah.

Sporod, ki ga je izvedla v Ljubljani, kaže na njeno programsko širino in obenem premišljeni izbiro: Brahms, Wolf in Mahler v prvem delu sporeda, argentinski in slovenski samospjev v nadaljevanju. Iz del vsakega skladatelja je izbrala pesmi tako, da so, sicer raznolike, vsebinsko tvorile nekakšno celovitost: od tragike in bolečine k humorju, od lirike in otožnosti k optimizmu. Z bogatim čustvovanjem in široko paleto razpoloženskih nians je Finkova vseskozi izvedla deset pesmi zgoraj omenjenih romantičnih avtorjev v nemškem jeziku. Med argentinskimi avtorji sta bila Carlos Guastavino in Alberto Ginastera zastopana tako, da smo občutili predvsem njun naslon na ljudsko melodiko, ki jo vpletata v svoja dela.

Izjemno muzikalno bogato in morda kot vrh večera je učinkovala pesem Vizija L. M. Škerjanca in nas znova opozorila na izredno kvalitetne dosežke tega skladatelja na področju samospjevov. Za konec je pevka izbrala še tri po gradnji in izraznih sredstvih zelo raznolike samospjeve Alojzija Geržiniča, pri nas neznanega skladatelja, ki

je bil doma iz Ljubljane in se je tudi šolal, po vojni pa odšel v Argentino.

Mezzosopranistka Bernarda Fink ima prijetno barvo glasu, odlično šolanje ji daje trdne tehnične osnove, njeno fraziranje je naravno, paleta čustvovanja dovolj bogata.

Pevko je spremljal pianist iz Prage, Jiri Pokorny.

Slovenec

Pevka je imela bogat program nastopov v mesecih aprilu in maju po raznih mestih (Pariz, Ženeva, Perpignan, Neuchatel, Oviedo, Sevilja, Bordeaux, Praga).

V mesecu juniju bo imela naslednje nastope:

- 3. junija: *Kantata štev. 60 (Bach) v Londonu; dirigent René Jakob.*

- 11.-12. junija: *Dido (J. Novak) v Pragi s češkimi filharmonisti.*

- 14. junija: *Mesija (Händel) v Čeških Budejovicah.*

- 18. junija: *Missa Solemnis (Beethoven) v Madridu; verjetno bo tu pel tudi njen brat Marko.*

- Od 23. junija do 3. julija bo v Kölnu snemala Monteverdijevega *Ulissea; dirigent R. Jakob. Prav s tem delom pa se v juliju poda na turnejo po Japonski.*

Matija Tomc, Krst pri Savici

Besedilo Zorko Simčič, pevca Janez Vasle in Marko Bajuk

(Iz pisma)

»...saj skoraj ne mine dan, da se ne bi srečali s kom iz Argentine. In včasih je „argentinska prisotnost“ tukaj še posebne vrste. Kakor recimo, pred tednom dni, ko je Slovenski komorni zbor skupaj z orkestrom Consortium musicum v Operi izvedel ne sicer krstno predstavo, ampak „krstno izvedbo“ opere *Matija Tomca: Krst pri Savici* (dirigiral je Mirko Cuderman).

Besedilo za opero (libreto) je namreč napisal „Buenosairečan“ Zorko Simčič in sicer pred skoraj petdesetimi leti. „Še kot student“, mi je dejala ljubljanska kolegica. In med sedmimi solisti sta prav tako bila dva argentinska Slovenca: baritonist Janez

Vatikan in samostojna Slovenija

Prejšnji teden je argentinski dnevnik „La Nación“ priobčil članek „Es arrogante Alemania?“, v katerem piše, da je delovanje sedanje Nemčije vedno bolj vznemirljivo. Poleg drugih zadnjih nemških zahtev pisec članka navaja kot primer priznanje držav Slovenije in Hrvaške, kakor tudi samovoljno zvišanje bančne obrestne mere itd.

Verjetno je zadržanje Nemčije v zadnjih letih presenetilo mnoge evropske države. Toda v primeru Slovenije ni bila nemška zvezna vlada, ki se je zavzemala za priznanje nekaterih bivših jugoslovanskih republik. Tudi Vatikan je prav tako odločno zagovarjal voljo Slovencev in Hrvatov. Značilno je, da sta tako vatikanska diplomacija kakor Nemčija na zasedanju dvanaestih zunanjih ministrov Evropske skupnosti 16. decembra sporočili, da bosta samostojnost Slovenije in Hrvaške priznali že pred božičem, kar se je tudi zgodilo, čeprav je Evropska skupnost določila datum 15. januar 1992 kot začetek diplomatskih odnosov z bivšima jugoslovanskima republikama.

Pred božičem je ljubljanska revija „Mladina“ prinesla na naslovni strani sliko Nemca Helmutha Kohla, oblečenega v božička. Na kolenih mu je sedel — kot dete — slovenski predsednik Milan Kučan. Kohl mu je zadrževal z belo-modro-rdečim kozarcem, v drugi roki pa je otroku ponujal sinjemoeder balon z zlatimi zvezdicami — kar naj bi pomenilo priznanje Evropske skupnosti. Karikatura je pač karikatura, bolj značilna je bila pripomba znanega ljubljanačana: „Manjka le še vatikanska zastava...“

Verjetno se je nanašal na obisk nemškega zunanjega ministra Genscherja v Vatikanu, da je z vatikansko diplomacijo ocenjeval oz. izmenjeval ocene o položaju v bivši Jugoslaviji, kar se je zgodilo 29. novembra lani. Toda že 8. novembra je ameriški predsednik Bush imel dolg razgovor s svetim očetom o istem vprašanju. Ameriški časopisi so tedaj pisali, da je njihov predsednik zatrdil papežu, da se je Amerika odločila, da naj samo Evropa odločuje o usodi Jugoslavije.

Slovence, predvsem v diaspori, je začudilo, da se je Nemčija tako odločno postavila na čelo tistih držav, ki so zagovarjale hitro priznanje slovenske države, saj so predobro znani bivši načrti Nemcev, da bi združili Severno z Jadranskim morjem. Samo 2 milijona Slovencev jih je oviralo, da svojega cilja niso dosegli.

Stališče vatikanske diplomacije pod papežem Janezom Pavlom II. pa ne presega. Sv. oče je vedno zagovarjal težnje malih narodov, ki so skoro vedno žrtve velikih

interesov. Vatikansko državno tajništvo se je zato trudilo za mirno, a tudi pravično rešitev spora v mejah stare Jugoslavije. Quido Horst celo trdi, „da je konkretno sveti sedež, ko je videl, da Nemčijo blokirajo »skupnostne vezi«, nekaterim svobodnejšim južnoameriškim državam predložil idejo, da bi one prve storile korak mednarodnega priznanja upajoč na takojšnji »slap« efekta, po zgledu med Dansko in baltiskimi deželami.“ Pokazale pa so se težave. Ko so konec novembra prišli v Rim katoliški politiki z vsega sveta na zborovanje o krščanskem socialnem nauku, se je iz latinskih krogov izvedelo, da je bila vatikanska ideja dobro sprejeta, kasneje pa je nekaj zahodnih držav nanje ekonomsko pritiskalo. Obstajalo je namreč dejstvo, da bi priznanje Slovenije in Hrvaške imelo negativne posledice. Nekdo izmed Južnoamerikancev je ob koncu zasedanja dejal: „Hoteli smo storiti ta korak, vendar ga nisimo mogli!“

Vatikan je imel razumevanje za slovenske in hrvaške želje tudi zaradi dejstva, da sta bila oba naroda že zgodaj katoliška: Delovanje vatikanske diplomacije je torej povsem razumljivo.

Quido Horst deli čas priprav za priznanje Slovenije in Hrvaške v dve dobi: angleško in nemško. „Angleška oblika“, katero je iskal v imenu Evropske skupnosti Lord Carrington, govori o enakovredni odgovornosti za vojno obeh strani, kar je spričo izredne premoči in napadalnosti zvezne amade povzročilo veliko razočaranje predvsem Hrvatov, ki ravnanje Zahoda ne morejo razumeti, ker so pričakovali pomoč zahodnih držav.

Nato jih je obiskal Amerikanec Cyrus Vance in ugotovil, da mirovne čete niso mogle priti na Hrvaško zaradi vedno trajajočih bojev.

Po tem obisku pa je nastopila „nemška oblika“ politike Zahoda. Diplomacija Bona je priskočila na pomoč Slovincem in Hrvatov in je po mnogih zaprekah zmoгла prepričati Evropejce, da so priznali Slovenijo in Hrvaško.

Priredila D-ova

Ni nam vseeno

Nad. s 1. str.

odpravo totalitarizma in za samostojno slovensko državo.

Peterle je v poročilu med drugim še dejal, da je pred stranko zahtevno delo, ki ga lahko opravijo sposobni ljudje, ki jim ni vseeno in ki pojmujejo politiko predvsem kot delo za skupnost.

„Naša demokracija bo trdnega zdravja, če bo temeljila na politično prebujenih ljudeh najširših slojev. Zato iščemo sodelavce-ustvarjalce, ne zgolj pripadnike,“ je dejal Lojze Peterle.

Združitvi SKD in SLS so mediji posvetili veliko pozornosti. Med temi je Slovenec objavil daljše članke o dogodku, pa tudi Delo je prineslo objektivna poročila.

Čeprav je SKD izgubila mandat za vlado, se je kot stranka ojačila. V stranko sta vstopila Ivan Oman, ustanovitelj Kmečke Zveze, in dr. Jože Osterc, minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v prejšnji vladi ter član KZ. Tudi združitev z SLS je ojačilo stranko.

Sedaj ima SKD jasen in pozitiven program, veliko mladih in požrtvovalnih članov in predstavnikov ter prijatelje na celem svetu.

Vasle in basist Marko Bajuk.

Na pogramu smo brali, da je skozi vsa pretekla desetletja Tomčeva opera ostala neizvedena, to pa „zaradi avorja besedila, ki je bil eden vidnejših predstavnikov slovenske politične emigracije“.

Da je morala ostati skoraj pol stoletja zakopana opera, katere dogodki se vršijo pred tisoč leti, opera, ki je zasnovana na Prešernovi pesnitvi, je pač samo zgovorno pričevanje o pogledu, ki so ga „zmagovalci“ imeli, kar se „svobodnega ustvarjanja“ tiče...“

Upamo, da dobimo o tem razveseljivočem kulturnem dogodku tudi kako obsirnejše poročilo.

CVETKO FALEŽ; CANBERRA, AVSTRALIJA

ODMEVI O OBISKU DR. RUPLA

Obiskal nas je zunanji minister Slovenije dr. Rupel s s vojim spremljevalcem, šefom kabineta, gospodom Logarjem. O uvodu večera ne bom komentiral, povem naj le, da je moj sin Cvetko položil med govorom predsednika Kavasa moj govor pred gospoda Rupla. Hitro nato mi je sporočil gospod Marjan Kovač, da bo gospod Rupel odšel, če bom govor prebral. Ko sem šel k mikrofonu, sem se opravičil, ker govora ne bo, ker sem dobil ultimatum. Naravno nisem hotel, da gost odide, razložil sem pa, da so v mojem govoru vprašanja, ki sem jih posredoval gospodu Ruplu iz obzirnosti, da bi nanje lahko odgovarjal. Zadržal sem si pravico za objavo govora in izrazil željo, da bomo odgovore sprejeli naknadno.

Za mano je spregovoril gospod Rupel in trdil, da ni grozil in če želim, naj govor preberem. Točno ne vem, o čem je gospod Rupel govoril. V glavnem se je hotel zahvaliti avstralski vladi za priznanje in navezati prijateljske stike. Tudi nam se je brezno zahvalil za podporo Sloveniji. Za gospodom Ruplom sem govor prebral in zaključil z besedami: „Avstralski politiki si pa znajo po izmenjavni mnenj tudi podati roko.“ Šel sem k gospodu Ruplu in mu ponudil roko, toda nisem dobil vrnjene. Hitel je na mikrofon, naj pa povem, da je to opravil pozneje, ko je odhajal.

V drugem govoru je gospod Rupel v glavnem izrazil te-le misli: On ne vidi, da je dolžan odgovarjati komu drugemu kot svojim volilcem in slovenski skupščini, ki ga je postavila. Skupščina je najvišja avtoriteta, kateri da Falež odklanja legitimnost.

Nadalje je dejal, da v diplomaciji zaposluje samo sposobne ljudi brez obzira na to, kakšno knjižico so imeli. Uvesti skuša sistem, kot ga ima Avstralija, kjer bi uslužbenci bili ne-politični.

Demos se je po dogovoru razšel in da je v novi vladi tudi dr. Pučnik; kaj bom torej rekel njemu?

Da ne pusti, da kdo blati njegovega predsednika vlade, ker da je gospod Drnovšek ekonomist, ki je bil izbran, da reši slovensko gospodarstvo.

Nazadnje, da je užaljen, ker se mu očita vračanje komunizma.

Na odgovore gospoda Rupla nisem mogel odgovarjati, čeprav so bili popolnoma nesprejemljivi in tudi napačni. Nisem pa mogel molčati, ko mi je očital nesposobnost skupščine. Pri mikrofonu sem odgovoril, da ta trditev ni resnična, da pa bi slovenskem pojavu v angleščini rekli: „They lost the mandate“. Hotel sem reči, da je vsako manipuliranje v slovenski politiki nesprejemljivo, ker so se Demosovi kandidati obvezali na volitvah. Volilcem so v glavnem obljubili odcep od Jugoslavije, novo ustavo in ponovne volitve. Ljudje v Demosu, isto gospod Rupel, so s tem dokončali mandat, se pravi, izgubili so pooblastilo od naroda za opravljanje določene službe. Zato so politično in moralno vezani na nove volitve. V politiki je znanih mnogo takih primerov, toda jih tukaj ne bom našteval.

Na ostale odgovore gospoda Rupla bom komentiral tako:

Gospod Rupel je odločil, da dolguje odgovor samo skupščini in svojim volilcem, ne pa Slovincem v Avstraliji. V nagovoru sem ga posebej opozoril, da smo v Canberri prispevali za Slovenijo daleč nad povprečjem, zato čutimo, da nam slovenski politiki dolgujejo odgovornost in poštenost. Njegov arogantni ton je prizadel tudi tiste, ki so z njim simpatizirali, posebno pa nas, ki smo žrtvovali brez vprašanj.

Vprašanja, če so v zunanjem ministertvu zaposleni samo bivši jugoslovanski diplomati, gospod Rupel ni zanikal. Dejal je, da zaposluje samo sposobne ljudi brez obzira na to, kakšno knjižico so imeli. Po dejanjih gospoda Rupla je jasno, da so samo ljudje z rdečo knjižico sposobni. Če pa hoče de-politizirati diplomacijo, bi smel sprejeti v službo samo ljudi, ki nikdar niso bili v komunistični politični službi.

„Demos se je po dogovoru razšel“, je neresnično, ker je gospod Rupel in njegova stranka rusila Demos že davno pred sporazumom. Drugi so končno uvideli, da se teh ljudi ne more siliti k sodelovanju. (Pozneje bom prebral pismo uredniku Slovenca Draga Rojnika iz Slovenj Gradca, pa boste slišali, kaj on misli o Ruplovi stranki in rušenju Demosa).

„Kaj bi jaz rekel dr. Pučniku, ker je tudi on zdaj v novi vladi?“ Na kratko isto, kot sem rekel gospodu Ruplu, naj pa priznam dr. Pučniku, da je krpal in zbiral Demos kot koklja piščance vse leto poprej.

„Ne pustim, da bi kdo blatil mojega predsednika Drnovška.“ Ta je dobra. Kako pa da je gospod Rupel blatil svojega predsednika Peterleta že vse leto poprej. Ravno zato sta prišla navskriž, ker se je norčeval iz svojega predsednika po Avstriji in Ameriki. Ko so novice prišle v javnost, je gospod Rupel diplomate v teh deželah odstavil.

„Novi predsednik je ekonomist in bo popravil slovensko gospodarstvo.“ Kako da ni popravil jugoslovanskega, saj je bil v samem predstvedstvu?

„Gospod Rupel je bil užaljen, ker se mu očita povračanje komunizma. Teh besed sicer nisem izrazil, vendar ker jih je on, naj vprašam, zakaj deluje v vladi, kjer so zdaj trije ministri partiji. Poleg tega je vsa nova vlada sestavljena izključno iz levičarjev. Tudi gospod Pučnik se je v Avstraliji imenoval desnega socialdemokrata, zdaj pa trdi, da je njegova stranka leva. No, morda res ni vsak levičar komunist, kaj pa so?

Naj zaključim, da je minister Rupel ignoriral večino mojih vprašanj, ker zanje ni imel odgovora in ker ga obremenjujejo. Normalno se je dokaj lahko zagovarjati, če človek ni kriv, saj avtomatično najde zagovor.

NAGOVOR
CVETKA FALEŽA

Visoki gost, minister za zunanje zadeve Republike Slovenije dr. Dimitrij Rupel, šef kabineta Andrej Logar, vodja sektorja za izvenevropske države Drago Mirošič, predsednik Avstralsko slovenske konference Marjan Kovač, vodja informacijskega urada v Sydneyju Alfred Brežnik, predsednik Kavasa in gospa, cenjeni gostje in dragi člani.

Zopet smo se zbrali, da izrazimo naše veselje nad obiskom predstavnika naše nove, prerrojene Slovenije. Vse od ustanovitve Demosa smo se navduševali nad dogodki v domovini in nad obiski med nami. Od Erika Modica do dr. Dularja, dr. Pučnika, Janeza Janše pa tudi naš člani Big Bena, saj so nam vsi posebej prerojeno domovino. Danes se zopet veselimo, da imamo med nami zastopnika slovenske vlade, predvsem še zato, ker hočemo pojasniti, zakaj je v Sloveniji padla vlada, ki nam je bila jamstvo za uresničitev naših želj po enotnosti, po sodelovanju, po spravi in zmagi nad absolutizmom. To nas skrbi in prav zato želimo zagotoviti, da naše žrtve, hrepenenje, napori, vložen čas in denar niso

bili zaman in da naša nova, demokratična in neodvisna Slovenija ni v nevarnosti. Želimo, naj nam gost pojasni, zakaj je razvoj tak, da ga ne razumemo in zakaj smo v skrbeh.

Danes pojmovanje demokracije, sprava, odgovornost narodu, pripadnost partiji, slovenska vlada, predstavništva in končno volitve, in še bi lahko našteval, so naša legitima skrb. V tej tuji, oddaljeni Avstraliji čutimo potrebo domovine vse bolj kot neke tam v Evropi, kjer je človek doma že po nekaj skokih. Čutimo se prikrajšani, okrnjeni in zapostavljeni, prav zato je naša mala skupnost za domovino doprinesla žrtve, s katerimi se ne morejo primerjati druge skupnosti. Mislimo, da nam domovina nekaj dolguje. Od naših politikov zahtevamo čut odgovornosti in poštenosti. V Avstraliji smo spoznali delovanje demokracije, zato jo primerjamo s političnim razvojem v domovini, pa se nam prav zato stvari zdijo nejasne in celo napačne.

Naša majhna sosesa v Canberri, kakih 200 in manj ljudi, je namenila samo Demosu 13 in pol tisoč dolarjev za zmago na volitvah. V Demosu smo gledali nadstrankarsko organizacijo, kjer bo vsakdo lahko zastopal svoje interese za skupno dobrobit vseh Slovencev. Ni nam žal denarja! Ne, nismo se zmotili, niti smo razočarani! Demos je odigral vlogo bolj kot smo pričakovali. Zato stoji Demos v naših očeh pokončno in visoko. Žal moramo obsoditi tiste, ki so ga pokopali, ker ne razumemo, zakaj je to bilo potrebno? Po našem je zahtevala poštenost, da se Demosu dovoli dostojen razid in nove volitve. Zakaj in kdo je povzročil uničenje Demosa?

Vrsta vprašanj se kopiči prav okoli delovanja in nesodelovanja v Demosu. Zakaj so ministri delali na svojo roko in nato dolžili vlado in premierja za nesposobnost? Zakaj niso ministri prevzeli skupne odgovornosti za vladanje, kot se dela v vseh stabilnih demokracijah? Ravno minuli teden smo imeli primer v Avstraliji, ko je govornik v opozicijskih vrstah zaradi spornega mnenja odstopil od vlade v senci; kako da ne bi odstopil od vlade same? Zakaj niso bili sprejeti zakoni za zaščito slovenskega gospodarstva in zakaj premoženje še vedno ropajo bivši direktorji? Zakaj se niso razdelile delnice delavcem, kot je želela vlada? Zakaj se ni uredila privatizacija in se niso zaščitila podjetja, da bi ljudje ne bili brez dela? Vse to je bivša vlada predlagala, toda ni dobila podpore. Zdi se nam, da takšno vedenje ni le zadeva demokracije, ampak tudi zadeva poštenja. Zakaj in kdo ohranja monopol bivšim komunistom v gospodarstvu, nad financami, nad mediji in zdaj še nad vlado? Kako naj se navdušujemo nad takšno domovino?

Zelo smo zaskrbljeni z novo vlado. Demos je obljubil nove volitve po odcepitvi od Jugoslavije in sprejemu nove ustave. Kdo zavlačuje volitve? Prejšnja vlada jih je vendar predlagala. Zakaj sploh nova vlada brez volitev, proti vsem dogovorom in sporazumom? Kako naj pozdravljamo novo vlado, ki jo vodi večrajšnji komunist, bivši član jugoslovanskega predsedstva? Kako naj spoštujemo človeka, ki je še včeraj reševal Jugoslavijo in se bratil s slovenskimi grobokopi? Kako naj podpremo nekoga, ki je na televiziji med srbskim terorjem propagiral konfederacijo, da reši svojo zgrešeno politiko? Ker ste v slovenski politiki eden glavnih činiteljev in eden važnih ministrov tudi v novi vladi, želimo predvsem tukaj pojasniti.

Te smeri v slovenski politiki nismo

pričakovali in naša podpora Sloveniji je bila izvlabljen s prevaro. Podpora, ki je znašala na tisoče dolarjev in tisoče ur, ni bila za nas le malenkost, zato mimo nje danes ne moremo. Bili smo ogoljufani, kajti pomagali smo, ker smo želeli spremembo. Pomagati smo hoteli demokraciji.

Demokracija se res navlačuje na različna kopita, toda med poštenjaki ni preprirov. Vsaj bilo naj bi jih ne. V demokraciji imajo vse interesne skupine pravico do organiziranja in svojih predstavnikov. To so lahko delavci, obrtniki, kmetje, zeleni, pa tudi ljudje s skupnim svetovnim nazorom, demokrati, liberalci, komunisti, pa tudi kristjani. Toda to ni tako v slovenski politiki. Čeravno največja interesna skupina so zmerjani s klerikalci. Za katoličane se je v zadnjem štetju prijavilo 71 odstotkov Slovencev, toda če se pojavijo v politiki, se jih označuje z vsemogočimi psovki in grehi. Teh niso nikdar povzročili, saj so bili prav oni 45 let brez verskih, političnih in človeških pravic. Zakaj je temu tako? Demokracija ne sme poznati manjvrednih in ničvrednih, kot je to bilo v komunizmu. Z izgovorom, da je to le politična igra, ne moremo biti zadovoljni, saj brez poštenja ne more biti pravice.

Mar se res vračamo v komunizem ali se nam blede? Kako je takšno vprašanje sploh mogoče? Pa pogledjmo zakaj to vprašanje. V jugoslovanskem časopisu Novosti, tisknem tukaj, smo zasledili, da se časopis navdušuje nad novo vlado v Sloveniji. Pišejo: „Z Drnovškom je prišla prava oseba na pravo mesto.“ Takšno veselje med Srbi nam Slovincem ne more koristiti. Časopis tudi poroča, da sta minister Rupel in predsednik Kučan na enem svojih potovanj v Bruselj skovala, kako zrušiti Demosovo demokracijo. To so res zaskrbljujoče novice. Mar so resnične ali le sanjamo? Upam, da nam bo naš gost tudi to lahko pojasnil.

Dovolite mi še nekaj perečih vprašanj. Ker ste vi, gospod Rupel, odgovoren za zunanje zadeve, mar je res, da so v današnji slovenski diplomaciji zaposleni skoraj vsi in samo bivši jugoslovanski diplomati? Razumemo, da je rdeča diplomatska univerza pogoj za službo v zunanjem ministertvu. Kako, da se odpuščajo in prezirajo ljudje, ki niso bili člani partije? Če je temu tako, je to ne samo zaskrbljujoče, tudi grozljivo. Vprašamo, kakšen smisel so imele žrtve za samostojnost, če sledimo isti zgrešeni politiki?

In končno še zakasnele volitve. Vsak, ki se boji demokratičnih volitev, ne spada v slovensko skupščino. Kdo so ljudje, ki ne dovolijo sprejem volilnega zakona in branijo narodu na volitve? Kaj je njihov cilj? Bojimo se, da zamenjava ministrskega predsednika ni drugega ko umazana spletko za oblast. Bivši vladarji-direktorji ropajo slovensko lastnino in bodo z novo vlado to lahko izpeljali do kraja. Mar ni to glavni cilj prevzema vlade, zagotoviti monopol nad premoženjem in prevarati volilce na prihodnjih volitvah? Po besedah Jožeta Poličarja je nova vlada edinstven primer v postkomunističnem svetu, sicer legitimna in v skladu z ustavo, toda ne more vam prinesiti naše podpore, niti zaupanja tujega kapitala.

Gospod minister, razvoj v Sloveniji, gledan iz te daljne Avstralije, se nam zdi porazen. Upamo, da nam boste dokazali, da je naš strah neupravičen. Ker živimo v Avstraliji in smo naučeni na odgovore avstralskih politikov, prosimo tudi vas za pojasnilo. Avstralski politiki si pa znajo po izmenjavni mnenj tudi podati roko.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCİ V ARGENTINI

Važna seja Meorganizacijskega sveta

V petek, 22. junija je bila v prostorih Našega doma v San Justo seja Medorganizacijskega sveta, na kateri je prišlo do dogodka, ki so si ga nekateri želeli že dolgo časa, pa okolnosti tega niso dovoljevale.

Poleg predstavnikov organizirane skupnosti slovenske politične emigracije, ki je povezana v medorganizacijskem svetu, so bili prvič prisotni tudi predstavniki predvojnih vselencev, ki se družijo v društvu Triglav. S predsednikom Rudolfom Živcem na čelu so predstavili svoje delo, sestav članstva, težave in dosežke, predvsem od takrat, ko so se pripravljali za prevzem vodstva društva.

V nadaljevanju seje, ki jo je vodil predsednik Zedinjene Slovenije prof. Tine Vivod, so bile obravnavane še točke o pripravi Dnevoev slovenske kulture v Centro Cultural Gral. San Martín od 3. do 7. julija in z njimi povezani obiski iz Slovenije, tako uradne delegacije kot prihoda bivšega predsednika vlade prof. Lojzeta Peterleta.

S tem se je odprla nova doba v dejavnosti slovenskega življenja v Argentini, ko bo lahko sodelovanje — upoštevajoč identiteto obeh sestavnih delov naše skupnosti v Argentini — potekalo ne samo na podlagi osebnih stikov, marveč tudi na institucionalni ravni.

Osebne novice

Rojstvo: 22. maja je rojstvo *Pavla Danijela* povečalo družinsko srečo *Jožeta Oblaka* in *Helene* roj. *Loboda*. Čestitamo!

Krst: V Bariločah je bil krščen *Tomaž Aleksander Sterle*, sin *Karla* in *Helene* roj. *Rode*. *Botrovala* sta *Martha Durán Rodeto* va ter *Andrej Kočar*. Čestitamo!

Poroča: Dne 23. maja sta se poročila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj v Buenos Airesu *Evgen Urbančič* in *Alenka Zupanc*. Priče so bili nevestini in ženinovi starši: ga. *Ivanka* in *Ivan Zupanc* ter ga. *Manca* in *Bogo Urbančič*. Poročne obrede pa je med sv. mašo, med katero je pel mladinski pevski zbor iz *San Justa*, opravil delegat dr. *Alojzij Starc*. Čestitamo!

Mogoče ne veste, da...

— da je Stranka demokratične prenovе, se pravi preoblečena Zveza komunistov Slovenije, zaradi „finančnih razlogov“, kot je bilo rečeno v zadevnem dopisu, odpovedala naročbo na *Družino*...

— da je človek, ki je pred 40 leti poskusil zažgati ljubljanskega škofa *Vovka* na neki postaji na *Dolenjskem*, pozneje sam zgorel, ko je prelivl bencin s cigareto v ustih...

Mladika, Trst, št. 2, 1992

32. obletnica doma v San Martinu

V nedeljo 17. t. m. so se zbrali rojaki našega okraja, da proslave 32. obletnico Doma. V ta namen so se podali v zavod presv. Srca in ob 11.30 prisostvovali sveti maši, ki jo je daroval za vse žive in pokojne rojake sanmartinski škof msgr. *Luis Villalba* ob asistenci prelata dr. *Alojzija Starca* in župnika *Jožeta Guština*. Med pridigo je škof med ostalimi naslovil pohvalne besede na našo skupnost. Sv. mašo je spremljal pevski zbor pod vodstvom *Lučke Kralj Jermanove*. Po konci službi božji so se rojaki s škofom vred podali v Dom, kjer je bilo pripravljeno skupno kosilo.

Popoldanski program, ki je bil določen za 16. uro, je potekal v dvorani, katere odrska stran je predstavljala zemljevid Republike Slovenije okrašen z našo zastavo, ki se vije vse do Buenos Airesa, hvalevredno delo izvežbanega plesarskega mojstra *rojaka Antona Pavliča*. Med navdušenim aplavzom vseh navzočih so fantje in dekleta prinesli v dvorano 16 slovenskih in tujih zastav ter jih lepo razmestili pod zemljevi-

dom. Med dviganjem argentinske in naše zastave so rojaki zapeli najprej argentinsko in potem se našo himno. Ko so se fantje in dekleta umaknili, je pristopil k mikrofonu inž. *Tone Podržaj* ter prebral recitacijo, katere avtor je že omenjeni *A. Pavlič* in ki se nanaša v prvi vrsti na našo domovino in na emigracijo ter na skupno delo rojakov sanmartinskega okraja po toliko letih požrtvovalnega dela. Sledil je govor predsednika Doma *Jožeta Zihlerla*, ki je pozdravil prelata dr. *A. Starca*, predsednika Zedinjene Slovenije prof. *Tineta Vivoda*, podpredsednika *ZS* inž. *Jerneja Dobovška*, zastopnike vseh krajevnih domov in organizacij ter v krajšem orisu podal podrobnosti postanka in delovanja našega Doma. Nato so nastopili naši malčki otroškega vrta in izvedli prizorček *Brzovlak*. V daljšem in klenem govoru je inž. *J. Dobovšek* nanizal tehtne misli o vzroku našega prihoda v svobodni svet, o poslanstvu, ki ga ima naša emigracija in o vztrajnosti, ki jo moramo ohraniti napram naši domovini, z zagotovilom: Slovenija, zvesti ti bomo ostali. Sledile so ritmične vaje naraščajnikov in naraščajnic, ki jih je pripravila *Elizabeta Mavrič*. Učenci 1. in 2. razreda so nam podali prizorček *Tikataka*. Nazadnje so pa učenci in učenke višjih razredov in pod vodstvom *Lučke Marinček Kastelčeve* zapeli *V dolinci prijetni*... *Sinička* in *Navzgor* se širi rožmarin.

S tem je bil uradni del programa popoldanske proslave, ki ga je vodil dr. *Viktor Leber*, končan. Starejši so zasedli mesta pri pripravljenih mizah in začelo se je prijetno kramljanje ter veseli pogovori in obujanje spominov, mladina pa se je zavrtila ob prijetnih zvokih orkestra *Zlata zvezda*.

dokumentacijo za vstop v IARU (mednarodno združenje radioamaterjev). Po nedavnem vstopu v OZN se jim bo želja kmalu izpolnila.

CELJE — Na Dnevih slovenskega filma so razglasili za najboljši slovenski celovečerni film delo *Vincija Anžlovarja Babica* gre na jug in mu podelili nagrado *Celjski vitez*.

LJUBLJANA — Slovenska vlada plačuje prispevek delodajalca za zdravstveno in pokojninsko invalidsko varstvo duhovnikov, redovnikov in redovnic vseh verskih skupnosti v Sloveniji (skupaj 1.120; največ jih je katoliških). Republiški proračun prispeva v ta namen 4,75 milijonov SLT. Z novim zakonom pa bo vsak zavarovanec, po svojih zmogljivostih, odločil, če se zavaruje za vse pravice ali za ožji obseg pravic.

LJUBLJANA — Že šesto leto so zaznali padec proizvodnje slovenske industrije. Leta 1987 je ustvarila 52,5% slovenskega družbenega proizvoda, leta 1990 pa je odstotek padel na 44,4%. Za lansko leto pa računajo na še nižjega, ker je proizvodnja padla za 12,4%, skrčenje plačil za industrijske naložbe pa 2,3%.

HANNOVER, ZRN — Na mednarodnem sejmu industrije in trgovine se je na 55 m2 razstavnem prostoru predstavilo 12 slovenskih proizvajalcev, večinoma z visoko tehnologijo. Uspešnost predstavitev cenijo po tem, da so med sejmom sprejeli kar 150 ponudb za sodelovanje, odkup ali trženje.

LJUBLJANA — Na ljubljanski tržnici pripravljajo prenovu pokritega dela, ki naj bi bil skončan do srede avgusta, Z ureditvijo bo tudi nižja najemnina za stojnico, trnovski zelenjarni vozički, ki jih smatrajo za mestno znamenitost, pa bodo po novem oproščeni tržnih taks.

LJUBLJANA — Učitelji, profesorji in drugi vzgojitelji nameravajo ustanoviti zbornico, preko katere bi izhajale pobude za boljše delo v šoli, se ukvarjale s skupnimi vsebinskimi in gmotnimi vprašanji.

KOPER — Direktor *Cimosa Boris Bernetič* je mnenja, da ni nobenega avtomobilskega dela, ki naj ga ne bi znali narediti v Sloveniji. Prepričan je, da bi se slovenska industrija lahko domenila z *Volkswagenom*, *BMW* in drugimi, da bi tovarne prodajale v Sloveniji svoje avtomobile, zanje pa v Sloveniji kupovale razne avtomobilske dele.

LJUBLJANA — Za elektrarne v spodnjem delu reke *Save* je italijanska finančna družba ponudila 600 milijonov dolarjev, po dokončni gradnji bi pa v povračilo Italija dobivala določeno število let elektriko iz njih.

LJUBLJANA — Za stanovanja diplomatov in njihovih družin je predvidenih v slovenskem glavnem mesu sedemnajst lokacij, ki predvidevajo tudi, kakšen življenjski standard si želijo diplomati: če bi želeli individualne hiše, potem bi jih lahko zgradili v *Snebrjah*; če pa se zadovoljijo z bloki, potem bodo stanovanja zgradili verjetno v *Zeleni jami*.

S.K.D. — S.L.S. SPOROČA:

Slovensko državljanstvo nam pripada in se moramo zanj pobrigati. Samo kot državljani lahko uveljavljamo svoje pravice v Sloveniji in sodelujemo pri njeni politični, moralni in tvorni obnovi.

Poskrbite, da bodo vaše vloge za ugotovitev državljanstva predložene na notranjem ministrstvu v Ljubljani pred 25. junijem t. l. Priporočamo osebno oddajo prošenj preko pooblaščenec, ne po pošti!

Formularji-vzorci in navodila so nam že na razpolago v: Slovenski hiši, po vseh krajevnih slovenskih domovih in v SLOGI.

SKD - SLS
načelnstvo za Argentino

MURSKA SOBOTA — Kapelice, znamenja in križi so močna vaba za nekatere, ki jih okrađejo kipcev in križev ter skušajo pretihotapiti v Avstrijo. Škodo v Pomurju ocenjujejo čez 300 tisoč tolarjev.

LJUBLJANA — O mednarodnem cestnem prometu se je Slovenija dogovorila s 25. državami. Zaenkrat tečejo pogovori še s Turčijo, Grčijo, Bolgarijo in Romunijo. Tudi v Srbijo so poslali predlog o sporazumu, a ni bilo odgovora, medtem pa slovenski tovari tam izginjajo ali pa se tovarnjaki vračajo, ne da bi mogli oddati blago.

LJUBLJANA — Premiki je naslov knjige, ki jo bo Mladinska knjiga izdala konec junija. Avtor je minister za obrambo *RS* *Janez Janša* in ima biografski značaj. V njej opisuje dogodke med leti 1988 in 1992: od svojega zapora in delovanja v Odboru za varstvo človekovih pravic, razorožitve TO, ustanavljanju slovenske vojske, proglašena osamosvojitve, desetdnevne vojne do mednarodnega priznanja Slovenije.

LJUBLJANA — V starem delu Tobačne tovane so odprli stalno muzejsko razstavo o pridelavi, predelavi in uživanju tobaka v Evropi in predvsem v Sloveniji. Avtorica razstave je *Taja Čepič*, ki jo je pripravila že lani, zdaj pa je v razširjeni obliki prešla v stalno zbirko in proglašena za kulturni spomenik.

LJUBLJANA — Ponarejenih dolarskih bankovcev in mark je kar precej najti pri menjavi na črno. Opeharjeni hranilci najkasneje začutijo srh v Ljubljanski banki, ko jim povedo, da bankovec, sad trdega dela, ni pravi. Nekaterim se pa le posreči, da ga lahko zamenjajo v kaki agenciji ali drugi bančni podružnici in pride na plan sele pri podrobnem pregledu v glavni hiši.

LJUBLJANA — Francišanski samostan na *Prešernovem* trgu je postal redno shajališče takih, ki so se znašli v stiski. Tam dobijo kos kruha s pašeto, obleko ali čevlje, se okopljejo ali operejo obleko.

LJUBLJANA — Avto-moto zveza Slovenije je postala članica AIT-Mednarodne zveze za turizem, v katerem je včlanjenih 135 organizacij iz 86. držav. AMZS bo kmalu izdala lastno knjižico s kreditnimi pismi AIT, s katerimi bodo člani mogli lažje potovati po inozemstvu. Tuja kreditna pisma pa je zveza takoj po uvedbi slovenske valute sprejemala in izplačevala.

BRNIK — V prvi polovici maja so na brniškem letališču opravili nekatera obnovitvena dela. Celotno stezo so pokrili s posebno snovjo, ki podaljša življenjsko dobo asfalta, izboljša zavorni učinek in obvaruje pred letalskim gorivom in kemičnimi sredstvi. Z izboljšanjem svetlobnega navigacijskega sistema bo letališče lahko prestopilo v višjo, tretjo kategorijo (do sedaj je v drugi), svetlobni pristajalni sistem pa bo izboljšal varnost pristajanja. Ustanovljena pa je bila tudi slovensko-italijanska mešana družba, ki naj bi ji bila zaupana koncesija za upravljanje letališča.

LJUBLJANA — Naša pesem 92 je naslov tekmovanja pevskih zborov, ki je letos nosilo geslo *Glasje, naša ljubezen*. Zlato plaketo so dobili mešani zbor *Ljubljanski madrigalisti*, ženski zbor *Rotovž* iz *Maribora* in vokalna skupina *Ave* iz *Ljubljane*. Tekmovanje je imelo mednarodni značaj, saj so nastopili tudi zbori iz *Nizjega Novgoroda Ruske federacije*, iz *Tallina* v *Estoniji* in avstrijskega *Gradca*.

SLOVENSKA BISTRICA, LJUBLJANA, KRANJ — Prva generacija slovenskih vojakov izvežbanih v centrih teritorialne obrambe Slovenije, je prisegla v prisotnosti politikov.

BLED — Na 20. zasedanju radioamaterjev (4.800 jih je) so pripravljali potrebno

Nedelja, 7. junija ob 16. uri

Slovenska hiša

SPOMINSKA PROSLAVA

v počastitev padlih domobrancev in drugih protikomunističnih borcev
ter ostalih žrtev komunistične revolucije v Sloveniji

Koncelebrirana sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj,
pri kateri bo pel Slovenski pevski zbor „Gallus“ pod vodstvom ge. Anke Gaserjeve.

Polaganje venca pred spomenik.

V dvorani govor: lic. Franci Markež

Svečana proslava: Tu smo, tu bomo, ker v nas živite!

MALI OGLASI

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; Viktor Fekonja
Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorji; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel: 83-7347 in 71-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile. Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa
Kadar se o računalnikih (kompjuterjih) govori, inž. Janez Kocmur vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Šenk** - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled — Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Vital Asič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

Pošta gre v Slovenijo

Predstavnik Republike Slovenije v Argentini nam je sporočil, da je argentinska poštna uprava sprejela predlog, da se vse pošiljke iz Argentine odpremljajo v Slovenijo neposredno prek letališča v Frankfurtu v Nemčiji.

S tem je odpadel tudi tehnični razlog, da bi bilo treba na pisemskih ali paketnih pošiljkah omenjati prejšnjo zvezno državo in se torej odslej pošiljke lahko naslavlja jo naravnost na Slovenijo (Eslovenia).

SDO

SAN MARTIN

SFZ

30. maja ob 21.30 uri

COUNTRY PLES FESTIVAL

Igrala bo edina skupina country music v Argentini
MAX

Sodeluje tudi orkester **HRAST**

Vsi lepo vabljeni!

V nedeljo, 31. maja 1992, bo v Slovenski hiši, R. L. Falcón 4158,
v okviru ZEDINJENE SLOVENIJE

spominska svečanost ob 50. obletnici nasilne smrti univerzitetnega profesorja

dr. Lamberta Ehrlicha

Ob 9.30 uri bo v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša, nato poklon pred spomenikom padlim. Svečanost bo zaključil univ. prof. dr. Milan Komar v veliki dvorani z razmišljanjem o Lambertu Ehrlichu.

Organizatorji svečanosti vljudno vabijo vse slovenske organizacije — Kulturno akcijo, vse mladinske organizacije, Ligo Žena Mati in člane slovenskih Domov, da s svojo udeležbo pri svečanosti počastijo spomin rajnega Ehrlicha, enega nešteti mučenecv za lepšo bodočnost slovenskega naroda.

DNEVI SLOVENSKE KULTURE

Centro Cultural Gral. San Martín - Sarmiento 1551 - Capital Federal

3. do 7. julija od 20. do 23. ure

3. julija: Slovesni začetek v dvorani A-B

4. julija: Glasbeni večer

5. julija: Literarni večer

6. julija: Likovni večer

7. julija: Zaključni večer s folklornimi plesi, petjem in glasbo

Vabljeni vsi Slovenci! Povabite svoje argentinske znance in prijatelje, saj so Dnevi zamišljeni kot predstavitev ustvarjalnosti slovenskega naroda v matični domovini in njegove prisotnosti v argentinskem okolju.

ZEDINJENA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO REPUBLIKE SLOVENIJE

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 50; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 55; ZDA in Kanada pri pošiljanju z
letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne
države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110
USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120
USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za
pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425 - Tel./Fax.: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 30. maja:
Country ples festival v San Martinu.
Redni pouk slovenskega Sred-
nješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15.

NEDELJA, 31. maja:
Svečanost ob 50. letnici smrti dr.
Ehrlicha v Slovenski hiši ob 9.30 uri.

SREDA, 3. junija:
Spominski sestanek Zveze slovenskih
mater in žena z govorom ge. Vere Debe-
ljakove v Slovenski hiši ob 17. uri.

PETEK, 5. junija:
Seja z organizacijami razširjenega
Medorganizacijskega sveta v Slovenski hiši
ob 20.

SOBOTA, 6. junija:
Minitombola z večerom RAST XXI v
Slovenskem domu v San Martinu ob 20. uri.

NEDELJA, 7. junija:
Spominska proslava v Slovenski hiši.

SOBOTA, 13. junija:
Redni pouk slovenskega Sred-
nješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15.